

This past Sunday the Summer Beit Midrash offered a learning event titled “The Advantages and Disadvantages of Having a Beit HaMikdash”. This was of course intended to be provocative, and an old friend legitimately chided me on the ground that the title could be seen by those in profound mourning for the Temple as making light of their grief.

Nonetheless, I think that the point made by the title is both valid and important. The Temple was destroyed for a reason, and theologically, I would prefer to think that the good of the Jewish people was at least part of that reason. If the destruction of the Temple harmed us spiritually, would it not lead to a downward spiral of punishment, spiritual decline, etc.?

In my presentation¹, I argued on the basis of the attached sections from Yirmiyahu that the existence of the Beit HaMikdash held three indirect spiritual risks. First, the focus on the Temple might distract us from the obligation to imbue all places with holiness. Second, the existence of the Temple might mislead us into believing that G-d was k'b'yakhol hostage to us, meaning that G-d could not punish us, as doing so would require him to destroy His own house. Third, we might believe that the sacrificial ritual of the Temple was all-important, or sufficient, such that we need pay no attention to social justice or interpersonal behavior. This last point is dramatized by the regular reminder that a prophet of G-d was killed in the Temple courtyard.

The absence of the Temple only meliorates those risks; it does not eliminate them. In a very direct sense, we see today that even a plaza built outside of a remnant of a retaining wall of the Temple Mount can generate simply reprehensible interpersonal behavior in defense of ritual; the thought of what might happen if we had an actual Temple is terrifying. Expanding slightly, we have groups that identify the State of Israel as leading inevitably to the Messianic Age, and therefore argue that G-d must and will preserve and expand it to avoid desecrating His Name. Finally, we have a broad Orthodox culture that focuses religious existence on maintaining and strengthening rituals, including the rituals of our mikdashei m'at, the miniature Temples or Temple-surrogates of synagogue and Beit Midrash in each community, often to the virtual exclusion of any considerations of whether there ought be social consequences for financial chicanery, how the poor can be dignified members of the community, and the like.

None of this is intended to diminish or downplay the national mourning for the Temple we are currently engaged in. It is rather intended to remind us that the Temple was not destroyed haphazardly, and therefore, there would be no point in rebuilding it without first resolving the religious maladies that led to its destruction. A Temple rebuilt under such circumstances would inevitably and rapidly suffer the same fate.

Shabbat Chazon Shalom

Aryeh Klapper

¹ (I took the disadvantages; Senior SBM Fellow Jonathan Ziring began by presenting the advantages. Audio of the session is available [here](#). The attached passage from Talmud Yoma, not treated in this dvar Torah, is discussed at greater length [here](#))

ירמיהו פרק ג:טז

והיה כי תרבו ופרייתם בארץ בימים ההמה נאם יקוק לא יאמרו עוד ארון ברית יקוק ולא יעלה על לב ולא יזכרו בו ולא יפקדו ולא יעשה עוד:

רש"י ירמיהו פרק ג פסוק טז

לא יאמרו עוד ארון - כי כל כניסתכם תהא קדושה ואשכון בה כאלו הוא ארון:

ירמיהו פרק ז:א-טו

- (א) הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יקוק לאמר:
- (ב) עמד בשער בית יקוק וקראת שם את הדבר הזה ואמרת שמעו דבר יקוק כל יהודה הבאים בשערים האלה להשתחות ליקוק: ס
- (ג) כה אמר יקוק צבאות אלהי ישראל היטיבו דרכיכם ומעלליכם ואשכנה אתכם במקום הזה:
- (ד) אל תבטחו לכם אל דברי השקר לאמר היכל יקוק היכל יקוק המה:
- (ה) כי אם היטיב תיטיבו את דרכיכם ואת מעלליכם אם עשו תעשו משפט בין איש ובין רעהו:
- (ו) גר יתום ואלמנה לא תעשקו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה ואחרי אלהים אחרים לא תלכו לרע לכם:
- (ז) ושכנתי אתכם במקום הזה בארץ אשר נתתי לאבותיכם למן עולם ועד עולם:
- (ח) הנה אתם בטחים לכם על דברי השקר לבלתי הועיל:
- (ט) הגנב רצח ונאף והשבע לשקר וקטר לבעל והלך אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם:
- (י) ובאתם ועמדתם לפני בבית הזה אשר נקרא שמי עליו ואמרתם נצלנו למען עשות את כל התועבות האלה:
- (יא) המערת פריצים היה הבית הזה אשר נקרא שמי עליו בעיניכם גם אנכי הנה ראיתי נאם יקוק: ס
- (יב) כי לכו נא אל מקומי אשר בשילו אשר שכנתי שמי שם בראשונה וראו את אשר עשיתי לו מפני רעת עמי ישראל:
- (יג) ועתה יען עשותכם את כל המעשים האלה נאם יקוק ואדבר אליכם השכם ודבר ולא שמעתם ואקרא אתכם ולא עניתם:
- (יד) ועשיתי לבית אשר נקרא שמי עליו אשר אתם בטחים בו ולמקום אשר נתתי לכם ולאבותיכם כאשר עשיתי לשלוי:
- (טו) והשלכתי אתכם מעל פני כאשר השלכתי את כל אחיכם את כל זרע אפרים: ס

מצודת דוד ירמיהו פרק ז פסוק ד

אל דברי השקר - אל דבר שאין בו ממש שהם אומרים היכל ה' וכו' המה ר"ל הלא היכל ה' המה בתוכנו ולא יחריב ה' את היכלו

יומא טט:

"ויצעקו בקול גדול אל ה' אלקיהם" (נחמיה ט:ד) -

מאי אמור?

אמר רב ואיתימא רבי יוחנן: "בייא, בייא! היינו האי דאחרביה למקדשא, וקליה להיכליה, וקטלינהו לכולהו צדיקי, ואגלינהו לישראל מארעהון, ועדיין מרקד בין! כלום יהבתי לן אלא לקבולי ביה אגרא? לא איהו בעינן, ולא אגריה בעינן!" נפל להו פיתקא מרקיעא, דהוה כתב בה "אמת".

אמר רב חנינא: "שמע מינה, חותמו של הקדוש ברוך הוא אמת". אותיבו בתעניתא תלתא יומין ותלתא לילואתא, מסרוהו ניהליהו. נפק אתא כי גוריא דנורא מבית קדשי הקדשים.

אמר להו נביא לישראל: "היינו יצרא דעבודה זרה", שנאמר (זכריה ה) "ויאמר זאת הרשעה".

בהדי דתפסוה ליה אשתמיט ביניתא ממזייא, ורמא קלא, ואזל קליה ארבע מאה פרסי.

אמרו: "היכי נעביד? דילמא חס ושלום מרחמי עליה מן שמיא." אמר להו נביא: "שדיוהו בדודא דאברא, וחפיוהו לפומיה באברא, דאברא משאב שאיב קלא",

שנאמר (זכריה ה) "ויאמר זאת הרשעה וישלך אתה אל תוך האיפה וישלך את אבן העופרת אל פיה".

אמרו: "הואיל ועת רצון הוא, נבעי רחמי איצרא דעבירה." בעו רחמי ואמסר בידיהו.

אמר להו: "חזו דאי קטליתו ליה לההוא - כליא עלמא." חבשוהו תלתא יומי, ובעו ביעתא בת יומא בכל ארץ ישראל ולא אשתכח. אמרי: "היכי נעביד? נקטליה - כליא עלמא! ניבעי רחמי אפלגא - פלגא ברקיעא לא יהבי."

כחלינהו לעיניה, ושבקוהו.

ואהני דלא מיגרי ביה לאיניש בקריבתה.

תלמוד בבלי מסכת יומא דף כא עמוד ב

חמשה דברים נאמרו באש של מערכה רבוצה כארי וברה כחמה ויש בה ממש ואוכלת לחין כיבשין ואינה מעלה עשן

Yirmiyahu 3:16

It will happen when you multiply and are fruitful in the land in those days, says Hashem, they will no longer say “The ark of the covenant of Hashem”, and it will not come to mind, and they will not mention or refer to it, and it will no longer be used

Rashi to Yirmiyahu 3:16

“They will no longer say: ‘The ark . . .’ – because everywhere you enter will be holy, and I will dwell in it as if it were an ark.

Yirmiyahu 7:1-

The speech which came to Yirmiyah from Hashem:

Stand in the gateway of the House of Hashem, and proclaim this speech there, saying: Heed the word of Hashem, all Yehudah, who have come to these gates to bow before Hashem.

Thus said Hashem of Hosts G-d of Israel:

Improve your ways and your plans, and I will dwell with you in this place. Do not put find security in false speeches, saying: “The Shrine of Hashem, the Shrine of Hashem, the Shrine of Hashem” - that’s what they say.

Because (only) if you genuinely improve your ways and paths, if you genuinely do justice between man and his fellow, if you don’t oppress the convert, the widow, and the orphan, and you don’t spill innocent blood in this place, and you don’t follow other gods to your own evil,

then I will dwell with you in this place, in the land which I gave your ancestors, from now and forever.

But you find security in falsehood, with no result.

Can you really steal and murder and swear falsely and offer incense to Baal and follow other gods whom you have not known, and then come stand before Me in this house, over which My Name is proclaimed, and say: “We have been saved!” – so that you can (continue) doing all those abominations? This house, over which My Name was proclaimed, has become a cave of boundary-breakers in your eyes, and I too have seen, says Hashem, as will be clear if you go, please, to My place which is in Shiloh, where I dwelled originally, and see what I did to it because of the evil of my nation Israel!

Now – because you have done all these deeds, says Hashem, and because I have spoken to you early and often, but you have not heeded, and I called you, but you did not reply, I will do to the house that My Name is proclaimed over, which you find security in, and to the place which I gave to you and your ancestors, just as I did to Shiloh.

I will throw you away from My face just as have thrown away all your brethren, all the descendants of Ephraim.

Metzudot David

False speeches – speech that has no substance, for they say “the shrine of Hashem etc they are” – meaning “Is not the shrine of Hashem in our midst? And Hashem will not raze His shrine”

Talmud Yoma 69b

"They cried to Hashem G-d in a great voice" (Nechemiah 9:4)

What did they say?

Said Rav, or if you prefer Rabbi Yochanan: "Woe, woe! This is the very same one which destroyed the Temple, and burned the Sanctuary, and killed all those righteous people, and exiled Israel from their land, and still it dances among us! You only gave it to us so that we could earn reward through it – we need neither it nor its reward."

A note fell to them from Heaven, on which was written "Truth".

R. Chanina said: We derive from this that the seal of The Holy One Who is Blessed is Truth.

They sat in fasting for three days and three nights, and it was given into their hands. When it came out, a young lion of fire came from the House of the Holy of Holies.

A prophet said to Israel: "That is the inclination toward idolatry",
as Scripture says "He said: That is the evil . . ."

While they were capturing it, a hair fell out, and it raised its voice, and its voice travelled four hundred parasangs.

They said: "What should we do? Perhaps G-d forbid they will have mercy on it from Heaven!"

The prophet said to them: "Throw it in a lead pot, and cover its mouth with lead, for lead draws in sound",

As Scripture says: "He said: This is the evil! He threw it into the measuring-bin, and threw the lead weight over its mouth."

They said: "Since it is a time of favorable Will, let us also ask for mercy with regard to the inclination to sin."

They asked for mercy and it was given into their hands.

He said to them: "Foresee carefully! If you kill that one, the world will end."

They imprisoned it for three days, and then they sought for a day-old egg throughout the Land of Israel, and none was found.

They said: "What should we do? If we kill it, the world will end! If we ask for mercy by halves – in Heaven they do not give halves."

They painted its eyes, and released it.

This helped to the extent that it does not arouse a man with regard to his relatives.

Talmud Yoma 21b

Five things were said of the fire on the altarstack—it was crouched in the shape of a lion...